

Nr 82.

Av herr **von Heland**, *angående arrendators rätt till ersättning av jordägaren för täckdikning, vartill statsbidrag utgått.*

Enligt Kungl. Maj:ts kungörelse den 30 juni 1933 (nr 434) angående statsbidrag till täckdikning må, i den mån tillgängligt anslag det medgiver, åt ägare eller brukare av åker eller annan odlad jord utlämnas statsbidrag för verkställande av täckdikning. Möjligheten att erhålla bidrag är ej beroende av fastighetens storlek, liksom ej heller, beträffande brukare, av brukningstidens längd.

I nyttjanderättslagen återfinnas följande bestämmelser om arrendators rätt att av jordägaren erhålla ersättning för verkställd täckdikning.

”Låter arrendatorn efter plan, vilken antingen blivit av jordägaren godkänd eller ock uppgjorts av statens lantbruksingenjör eller hos hushållningssällskap anställd jordbrukskonsulent, å fastigheten verkställa täckdikning med användande av tegelrör, vare jordägaren pliktig att till arrendatorn utgiva ersättning dels, så snart arbetet blivit behörigen utfört, för så stor del av kostnaden, som motsvarar värdet av rören, dels ock, när fastigheten avträdes, för vad arrendatorn i övrigt kostat å täckdikningen i den mån det varit nödigt. Vid avträdet skall dock från det belopp, som sålunda beräknats utöver kostnaden för rören, avdrag ske ej mindre med en femtondel för varje helt år, varunder arrendatorn utan förhöjning av legan dragit nytta av täckdikningen, än även, därest å denna finnes brist, med kostnaden för bristens avhjälpande.”

Har en arrendator verkställt täckdikning med statsbidrag enligt ovannämnda kungörelse men avflyttar något eller några år efter arbetets utförande, blir följden, att jordägaren i verkligheten får uppbära statsbidraget för täckdikningen i stället för arrendatorn, i fall jordägaren skall anses berättigad att från ersättningen för täckdikningen under arrendetiden avdraga en summa som svarar mot statsbidraget.

En sådan tolkning, som åtminstone i vissa fall tillämpats, kan icke annat än förefalla vederbörande arrendator orättvis, särskilt om orsaken till avflyttningen skulle vara en enligt arrendatorns mening oskäligen höjning av arrendet efter slutet av den avtalsperiod under vilken ifrågavarande förbättringsarbete utförts.

En ändring av gällande bestämmelser synes därför påkallad och det borde samtidigt undersökas, huruvida och i vad mån skäl kan föreligga att giva en eventuell lagändring retroaktiv verkan.

Med hänvisning till det anförda hemställas,

att riksdagen för sin del måtte besluta sådan ändring i gällande bestämmelser, att arrendator, som erhållit statsbidrag jämlikt Kungl. Maj:ts kungörelse den 30 juni 1933 angående stats-

bidrag till täckdikning, ej av denna anledning skall vidkännas minskning i honom enligt nyttjanderättslagen tillkommande rätt till ersättning av jordägaren för utförd täckdikning.

Stockholm den 22 januari 1937.

Erik von Heland.